

Copyright

Copyright © 24-Oct-2026 Richard Lemmens.

Dit verhaal is beschikbaar onder een Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 internationale licentie. Het is toegestaan dit verhaal te kopiëren, verspreiden en door te sturen, onder de voorwaarde Richard Lemmens als auteur aan te merken. Het is niet toegestaan dit verhaal aan te passen, transformeren of te gebruiken in andere content. Het is niet toegestaan dit verhaal te gebruiken voor commerciële doeleinden. De volledige tekst van de licentie is te vinden op <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

"Hé! Kom ik nog aan de beurt? Ik heb last van een acuut ongedierteprobleem!"

Klanten. Denken altijd dat *zij* het meest belangrijk zijn in de wereld. Maar hij was verkoper en dus reageerde hij professioneel. Hij parkeerde de inventarisatie, zette een vriendelijk uiterlijk op en wendde zich tot de klant. "U heeft een onkruidprobleem?"

"Niet onkruid, ongedierte! M'n hele tuin is ervan vergeven! Ze vreten alles op, bevuilen de plek met hun troep, verdringen alle andere soorten."

"U bent aan het juiste adres. Wiederweerga heeft oplossingen voor alle tuinen. Wat voor bioom betreft het? Bosmat, steelmat, maritiem, poolwoestijn, zandwoestijn, zwammenspons, -"

"Het is geen monocultuur! Bossen, moerassen, stelen, woestijnen, water, het zit er allemaal in, en meer. Geen zompige zwammenmassa, maar hoog-energetische soorten. Ondertussen zit dat ongedierte overal, in alle biomen, tot de meest ruige aan toe!"

Dit begon interessant te worden. "Er duikt vroeg of laat toch wel een natuurlijke vijand op? Wat is er zo erg aan die beestjes?"

"Dat zeg ik toch! Ze nemen alle ruimte in beslag, zuigen het water op, dumpen hun uitwerpselen overal, stoken zelfs de nestwarmte op om andere soorten uit te koken. En ze fokken als gekken! Een paar duizend omwentelingen geleden, dat is, eh, ongeveer twee fengels, waren het nog maar een paar miljoen. Het leek een volkomen onschuldige soort. Ik was even bezig met andere zaken en toen ik weer keek schrok ik me een ongeluk. Het zijn er nu acht miljard, met een totale biomassa van negen nimioen!"

"Acht miljard in maar twee fengeltjes?" Hij kon het niet nalaten om de zaak wat groter te laten lijken dan het was. "U heeft inderdaad een fors probleem. Maar Wiederweerga heeft overal oplossingen voor. Wat dacht u van een flinke basalteruptie? Of een puke meteorietinslag?"

"Nee, nee, dan gaat de rest er ook aan. Dan duurt het een paar duizend fengels voordat de zaak weer een beetje hersteld is. Ik wil mijn tuin zo snel mogelijk weer presentabel hebben! De Grote Peilshow komt er aan."

"We kunnen een selectief virus maken en dat uitzaaien. Dat moet op maat gemaakt worden, soort-specifiek en gecertificeerd mutatie-veilig, dus dat is wel prijzig."

"Ik weet hoe duur dat is. Dat kan ik me niet veroorloven. Er groeit van alles aan mijn boompjes, maar geen geld."

"Hm. Mag ik het meest recente ecorapport zien?" Wrevelig stuurde de klant de gegevens door. Het was inderdaad een kleine parel, ondanks de afgelegen locatie. Al bijna twee miljoen fengels oud, maar pas zo'n tweehonderdduizend in volle bloei. Toen las hij over het ongedierte zelf. "Maar beste, wat zie ik hier? Het is een half-sapiente soort! Geen wonder dat ze zo voortwoekeren! Dat maakt het makkelijk."

"Hoe?"

"Dit is geen koloniesoort die tegen een stootje kan. Deze diertjes leven op het randje, ze wandelen op het snijvlak van een scheermes! Hun korfgemeenschap is buitengewoon fragiel. Neem een paar razers om hun voedselketen te verstoren en dan stort het zaakje in een oogwenk vanzelf in elkaar, dan eten ze elkaar op. Eén omwenteling maar en dan is 99% uitgeroeid." Hij maakte zijn uiterlijk nog wat stralender. "U heeft geluk, razers zijn momenteel in de aanbieding."

De klant leek opgelucht, en dus sloeg hij nog even zijn slag. "Maar als u ze niet grondig aanpakt dan zijn het er straks weer miljarden. Stuur er nog paar flexjagers achteraan om de laatste beestjes op te ruimen. Programmeerbaar, onverwoestbaar en meedogenloos efficiënt. Binnen een paar omwentelingen is uw tuin weer helemaal schoon en kunnen de andere soorten zich herstellen."

De klant, opgelucht omdat de oplossing zich had geopenbaard, begon te mijmeren. "Toch leken ze in het begin niet zo kwaad. Wat zouden ze er zelf van denken, vraag ik me af?"

"Ze zijn maar half-sapient, ze denken niet echt. Ze bouwen nesten en krioelen wat af, maar uiteindelijk volgen ze hun instinct, niet hun verstand. Ze blijven inderdaad maar ongebreideld fokken. Als ze het bij een paar miljoen gehouden hadden, dan had de tuin het makkelijk aangekund en had u niet hoeven ingrijpen. En dan hadden ze het als individuen ook nog eens stukken beter gehad, met ruimte, eten en ander spul in overvloed voor allemaal. Maar dat komt niet eens bij ze op."

"U heeft waarschijnlijk gelijk. Betaling per galacnummus? Wanneer kunt u leveren?"